

lec, nasprotnik slov. ljudstva. — Drž. uradniki v Trstu prosijo, ker je v mestu stanarina visoka, pomoči za njo iz drž. kase. Težko, če se jim prošnja obnese. — Na Ogerskem živi veliko število judov in kakor se kaže, imajo že veliko moči tudi do vlade, do ministrov. Vsled tega je celo mogoče, da vpelje vlada judom na ljubo civilni zakon, to je, da si vzame lahko jud kristijanko in kristijan judinjo, se ve, da le v pisarni župana. — V Požunu dobijo novi most in izroči ga mestu v porabo Nj. veličanstvo svitli cesar v torek dne 30. decembra. Razume se, da bode o tej priliki veliko ljudstva in kar se lahko sodi, madjarskega bleska.

Vunanje države. Zadnje dni so zagnali v Rimu na novo glas, da so sv. Oče Leon XIII. nevarno zboleli. Na veselje vseh vernih kristijanov pa na tem glasu ni bilo veliko resnice, ne več, kakor da so se sv. Oče malo prehladili pa ne tako, da bi jim bilo treba si vleči. Pravi se, da bodo o božiči imeli poseben nagovor do kardinalov, najbolj gledé na prestolni govor kralja Umberta. V tem govoru je bilo precej laške baharije. — Minister Crispi je odgovoril v italijanskem drž. zboru na vprašanje posl. Pantano, da je koristno za Italijo, če se trgovinska pogodba z Avstrijo podaljša, če ne dalje, vsaj za eno leto, škoda pa bi imela država, ko bi se ta pogodba pretrgala. Se ve, da je Pantano odmajal na to z glavo, češ: tu sem se tedaj vkanil! — Večina francoskih okrajev želi usmiljenih sester v svoje bolnišnice, toda minister notranjih zadev se ustavlja tej želji. Zakaj? To ni težko, da človek ugane, saj je vsa republika sedaj v rokah framasonov in le-ti sovražijo vse, kar se spominja na krščansko vero. — Na Angleškem imajo sedaj nov „strike“, in sicer takrat so uradniki pri irskih železnicah na vrsti, torej možje, ki imajo stalno plačilo. Radi pa bi ga nategnili ali to bode težko šlo. Najbrž jih bodo odpustili. — Nemški cesar sili na to, da se predručajijo srednje šole ter postanejo nekam učilnice — za vojake. Če kje, v nemški državi meri sedaj že dalje časa vse le na to, da jim zraste obilo čilih vojakov. Žal, da bode k malu tudi v drugih državah vsled tega treba vse le za vojake. — Na Ruskem se pripravljajo ostre postave zoper tuje jude ter jim bode treba vdariti jo čez mejo, kamor bode komu mogoče. Da bi jih le ne bilo k nam v Avstrijo! Tu jih je že doslej več, kakor do volje. — Rumunski minister je izrekel v drž. zboru, da Rumunija ni sklenila vojaške zaveze z Avstrijo, pač pa bode on storil, ako bo treba, v svojem času vse, kar bode Rumuniji na korist. To se pač pravi, da še zaveza ni gotova, pa lahko postane, kedar je bode treba. — Srbska vlada ne pozna več „kraljice“ Natalije, ampak samo še „mater kralja“; tudi ji ne dovoli, do obišče kedaj

mladega kralja. — Pri necem turskem otoku se je pruska ladija „Friderik“ razbila na pol, sultan pa je izdal povelje, da se popravi brž ko hrž na turske stroške. To je velika prijaznost do Prusije! — V Afriki so si prišli nemški častniki navskriž in mora bojda Emin paša nazaj, v Nemčijo, ker se ustavija majorju Wissmannu. Za kaj da jim hodi, to se doslej ne zna. — Iz severne Amerike izselijo se mormouci v Meksiko; tu se jim bojda dovoli, da živijo po svoje t. j. v mnogoženstvu. V združenih državah jim to ni več mogoče ter zapadejo ostrim kaznim. — Tisti indijanci, ki so ustali zoper združene države, se še niso udali; bili so se že stekli z vojniki teh držav, potem pa so se poskrili v svojih brlogih. Na dolgo jim ne bode to mogoče in je želeli, da se udajo ter najdejo pomiloščenje in pa kruba: zavoljo gladu so, kakor pravijo, segli za orožje.

Za poduk in kratek čas.

O Rojenicah na Boču.

Nekako v sredini Boča na mali ravninici stoji cerkvice sv. Miklavža. Od tistod se uživlje krasen razgled po spodaj ležeči dolini.

Nekoliko od cerkvice proti severu se nahaja v gori velika votlina, v katerej so baje Rojenice nekdanj prebivale. Moja mati so mi o njih sledeče pripovedovali.

Ko sem jaz mlada bila, pripovedovali so stari ljudje, da so njih starši še pomnili, kake so Rojenice hodile z Boča v bližnji Gabernik pšenico plet. Kjer so plele, tam so pšenico tako pomandrale, da bi bil človek misliti, da ne bode več vstala. Ali zraslo je potem tam najlepše žito, tacega ni bilo v celej okolici. Jedle so samo mleko, katerega so dobivale od kmetov. Prebivale so pa vže v prej omenjeni votlini blizo cerkvice sv. Miklavža, v Kostrivniški fari. V votlini se še sedaj baje vidijo sledovi, da je moral kdo v njej prebivati, kajti vidijo se kamenene stopnice in več v kamen vsekanih prostorov, kakor n. pr. prostor za omaro itd. Morebiti bi Rojenice še sedaj tam prebivale, pa pregnali so jih pastirji, ki so z biči pokali, in pa dekle, ki so po svinjskih koritih ropotale, česar Rojenice niso mogle slišati.

Tako so mi pravili mati, jaz pa sem jih zvesto poslušal. Mislil sem pač večkrat: o! te pastirje, čemu pa so ravno tam pokali z biči? Tudi na dekle me je vselej nevolja bila, ko je ropotala pri koritih. V časih sem tudi polukaval po Rojenicah, češ, da bi utegnile še le kje odkod priti. Ali ni jih bilo, škoda za nje!

R. D. Gorski.

Smešnica 52. „Hej“, zakličie oče čevljar, „hej, je to nevolja. Sedaj že ura dalje časa nič ne baje več. Kaj kje hoče?“ — „Oče“, sliši se

glas čevljarčka izza kota, „oče, izgled vam je to, lep izgled! Nič ni prav, če se bije v eno mer; to vem jaz iz lastne skušnjel!

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Svitli cesar podarili so g. Janezu Flucher, obč. predstojniku pri sv. Petru nižje Maribora, srebrni križec za zasluge s krono. G. Flucher opravlja že 40 let posle obč. predstojnika v tej občini in uživa splošnje spoštovanje tako v domači, kakor tudi v sosednjih občinah.

(Božičnica.) Društvo katol. gospá v Mariboru je priredilo zadnjo nedeljo božičnico revnim otrokom iz Maribora v prostorijah čč. šol. sester. Mil. knezoškof, korarji stolne cerkve in veliko gospá iz Maribora je bilo vpričo veselja obdarovanih otročičev. Kakor se nam pravi, dobilo je 250 otrok primerna oblačila in tudi sladkarij po vrhu. — Na praznik sv. Štefana bode pa pri istih čč. šolskih sestrah božičnica za otroke, ki živé v njih zavodu.

(Slov. čitalnica.) Naša čitalnica v Mariboru ima na praznik sv. Štefana ob 8. uri zvečer v svojih prostorijah svoj letni občni zbor in se pri njem voli, kakor zahtevajo nje pravila, novi odbor. Pričakuje se, da bode vdeležitev čitalničnih udov obilna ter dokaz, da je čitalnica še zmérom ono ognjišče, pri katerem se grejé slov. rodoljubi in unemajo za pravice slov. ljudstva.

(Bralno društvo) pri sv. Juriji ob Taboru ima v nedeljo, dne 28. t. m. ob štirih popoldne v društvu sobi svoj redni letni občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. Zapisnik zadnjega občnega zbora; 2. Poročilo tajnika in blagajnika; 3. Volitev predsednika in odbora; 4. Določitev časopisov in knjig za leto 1891; 5. Slučajnosti. Po dnevnem redu prosta zabava. K obilni udeležbi vabi Odbor.

(Kmetsko bralno društvo) pri sv. Jakobu v slov. gor. priredi v gostilni g. Fr. Veingerla v nedeljo, dne 28. t. m. zabavni večer s primerno besedo, s tombolo, petjem in godbo. K obilni udeležbi vabi Odbor.

(Ormoška posojilnica.) reg. zadruga z neomejeno zavezo, je obrestovanje vlog od 6% znižala na 5½%, počenši od dne 1. januarja 1891.

(Pastirski list.) Kakor slišimo, izdajo mil. knezoškof za praznik sv. treh kraljev pastirski list in sicer o podpiranju družbe, ki dela na to, da se odpravi sužništvo. List se bere v nedeljo poprej.

(Slov. sokol.) Prvo redno zborovanje, Sokola v Celji vrši se v soboto, dne 27. decembra v prostorijah društva.

(Vabilo.) Kmetsko bralno društvo v Rušah priredi v nedeljo dne 28. grudna 1890

v dvorani g. Franca Novaka svoj IX. občni zbor z veselico sè sledečim vsposedom: I. Volitev novega odbora. II. Petje: 1. „Domovina mili kraj“, možki zbor. 2. „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 3. „Pod oknom“, možki zbor. 4. „Domovini“, mešani zbor. 5. „Slovenska deklica“, mešani zbor. III. Tombola. IV. Prosta zabava in ples. Začetek ob 5. uri zvečer. Vstopnina 20 kr. za osebo. K tej veselici Vas uljudno vabi odbor.

(Slov. skladbe.) Pri R. Milici v Ljubljani je izšel zvezček „13 božičnih pesmi“ iz rok čč. oo. Angelika Hribarja in Hugona Suttnerja, iz reda sv. Frančiška v Novem mestu. Pesmi so po besedi in v napevih v duhu sv. cerkve in se priporoča zato zvezček sam po sebi; dobiva se pa v samostanu oo. frančiškancev v Novem mestu po 50 kr.

(Trgovci) v Celji so sklenili, da tudi v praznik sv. Štefana ne odpró svojih štacunov, To je vendar enkrat kaj pametnega iz Celja. V tem bi bilo dobro, ko bi našli tudi v drugih mestih posnemovalcev.

(Spaček.) V Brnu na Moravskem je porodila dne 15. decembra neka žena otroka, ki ima dve glavi. To se izgodi semtertje, ali da tak spaček ostane dalje časa živ, to je le redko; pri tem v Brnu pa je neki tako, vsaj doslej še živi čudno otroče.

(Nesreča.) Dne 11. decembra so pri g. Fr. Druškovič, gostilničarji v Brežicah, sprajljali vino v klet. Ko so spuščali štrtiujak po stopnicah v klet, izmakne se vrv in sod se zvrne na J. Jamnika, mesarskega hlapca ter ga pri prič stlači do smrti.

(Cecilijino društvo) lavantinske škofije ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 28. dec. ob petih popoldne v stolni župniji v Mariboru. Dnevni red: 1. poročilo predsedništva; 2. volitev novega odbora; 3. govor o namenu društva in 4. mogoči predlogi. K obilni udeležbi vabi p. n. gg. duhovnike, učitelje in prijatelje cerkvene glasbe za odbor:

K. Hribovšek, korar stolne cerkve.

(Zamrznil) je v mlinskem žlebu nek hlapec na Mihajkovem zemljišči v Soboti nad Dravo. Njegova žena ga je dne 12. decembra našla v žlebu, pa se ve, da je že bil ves v ledu, mrtev.

(Duhovske spremembe.) V petek, dne 19. decembra je umrl č. g. France Geč, župnik pri sv. Tomaži nad Veliko nedeljo po kratki pa hudi bolezni v 46. letu svoje dobe. Naj počiva v miru! — Č. g. Jakob Očgerl, kaplan pri sv. Benediktu v Slov. gor., gre za provizorja k sv. Tomažu pri Vel. nedelji. Na njegovo mesto pride č. g. Armin Kapun, kaplan pri Mariji Snežni. — Premeščen je č. g. Franc Brglez star. od Slivnice pri Celji k sv. Vidu pri Ponikvi.